

Vườn Ươm Mật

Mùa Xuân Tình Ái.

Khi mùa Xuân tình ái vẫn nghiêng mình
Trên những hàng cây khô trụi lá
Em thảng ngày giam mình trong nỗi nhớ
Để chấp chờn ảo tưởng vẫn còn anh

Như nắng mưa
vẫn thăm thành phố cũ
Đôi tình nhân
vẫn cho nhau những nụ hôn môi
Mây vẫn xanh như hy vọng của người
Đường vẫn rộng và gió lùa trong tóc

Đêm giao thừa theo mọi người ra phố
Tiếng chuông chùa rộn rã ngân vang
Em nghe anh thì thầm nhắc nhở
Giây phút này ta chỉ biết nhau thôi

Hương khói đêm Xuân nao nức bồi hồi
Mình có nhau và xa nhau từ đó.

Đặng Tường Vi

Chuyện Buồn

Con Gái

Đã lâu rồi không cầm bút làm thơ
Tôi lặng lẽ dấu chuyện buồn con gái
Chuyện bây giờ trả lại ngàn xưa
Tha cho nhau lỗi lầm thơ dại

Đã lâu rồi không cầm bút làm thơ
Hôm nay dòng chữ bỗng hoang sơ
Thơ có như người ăn trái đắng
Và thấy lòng ta hết mộng mơ

Đặng Tường Vi

Dang Dở

Tình thứ nhất vẫn là tình dang dở
Như chúng mình bây giờ thế đó anh
Tôi con gái nên thường gây đổ vỡ
Dù mình yêu vẫn rất mực trung thành

Hái hoa tím ép vào lòng trang sách
Chuyện chúng mình khép kín từ đây
Tôi bây giờ không một lời oán trách
Để hồn đau rơi xuống vũng lưu đầy

Đặng Tường Vi

Cám ơn anh Nguyễn Khắc Nhân đã tặng

“Di Cảo Thơ Đặng Tường Vi - Yêu Thương”

(1946 - 2006)

Và Cám ơn anh đã cho phép thực hiện trang thơ này.

Thơ Cho Anh

Mùa Thu cao nguyên buồn không anh
Nơi đây hàng cây đứng lặng soi mình
Tôi đi học về trên con đường vắng
Từng đám mây buồn vẫn quấn quanh

Tôi lớn lên và thường băng khuê
Mưa cao nguyên làm buồn âm thầm
Lá vàng mùa thu rơi trên cỏ
Tôi muốn nói nhiều nhưng cứ phân vân

Con đường đi học giờ thật dài
Mưa rơi rơi làm ướt hai vai
Kỷ niệm ngày xưa giờ còn đó
Cho lòng mình nghe thương nhớ ai

Mùa thu cao nguyên vẫn chờ nhau
Những hàng cây vẫn đứng nghiêng đầu
Cây hỏi mưa và mưa hỏi tóc
Mùa thu rồi đây, anh nơi đâu

Đặng Tường Vi

Tình Yêu Học Trò

Bàn tay đây cỏ dại
Tôi hái toàn thương đau
Với nét buồn con gái
Làm kỷ niệm về sau

Không một lời than thở
Tình yêu đi qua rồi
Tâm hồn giờ bỏ ngõ
Như thuyền bồng bênh trôi

Đi tìm về nguyên thủy
Của tình yêu học trò
Con gái thường hay nghĩ
Và lo sợ vu vơ.

Đặng Tường Vi

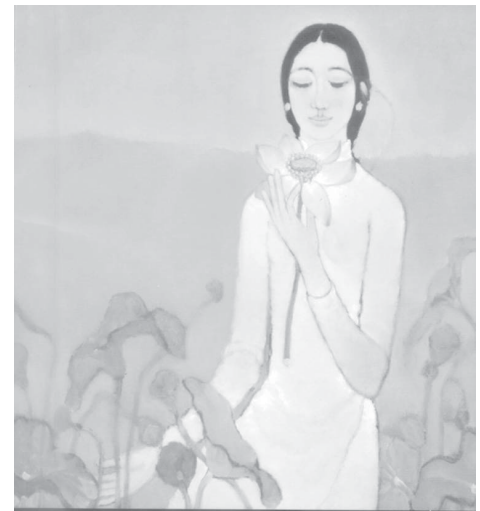
Lời Thầm

Cho tôi theo gió núi
Khi anh là mây trời
Cho tôi cùng đêm tối
Khi anh là trăng soi

Cho tôi chìm biển rộng
Khi anh là sông dài
Cho tôi hạt sương sớm
Khi anh là ban mai

Cho tôi chờ ga cuối
Khi anh là con tàu
Cho tôi làm bếp lửa
Sưởi ấm cuộc đời nhau

Đặng Tường Vi

Di Cảo Thơ Đặng Tường Vi Yêu Thương

Nguyễn Khắc Nhân và Bằng Hữu sưu tập

Một Chuyện Tình Buồn

Chiều gió thổi mênh mông làn tóc rối
Điệu buồn nào se sắt đọng trên môi
Con phố đông sao tôi đi lạc lối
Nghe đâu đây giọng thủy tinh ai cười

Khi người yêu bình yên trong giấc ngủ
Tôi suốt đời ghi nhớ một mùa thu
Và đi tìm những niềm thương đã mất
Mây trắng buồn, từng đám cũng phiêu du

Chiều thứ bảy tôi nhớ lần hò hẹn
Khi phố lên đèn xưa tan bóng đêm
Người con gái nào mà không tình ái
Cho đến bây giờ tôi vẫn yêu anh

Cho đến bây giờ tôi buồn rụng mắt
Anh xa thật rồi tôi khóc âm thầm
Ngửa từng bàn tay tìm phương đi vắng
Tôi giết linh hồn khi nhớ tình nhân

Từ đó linh hồn mang màu tang trắng
Tôi buồn đau nên sao lãng học hành
Lớp học đông người sao buồn xa vắng
Tình đã xa cùng một thoáng mong manh

Quên sao được một lần dang dở đó
Dáng người yêu theo giấc ngủ vào mơ
Anh ở đó ấm êm lòng đất lạnh
Tôi không tin nên cứ đợi, cứ chờ.

Đặng Tường Vi